

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

A6-0197/2009

1.4.2009

RAPORT

Konsulteerimise taotlus Antonio Di Pietro puutumatus ja eesõiguste
küsimumes
(2008/2146(IMM))

Õiguskomisjon

Raportöör: Aloyzas Sakalas

SISUKORD

lehekülg

ETTEPANEK VÕTTA VASTU EUROOPA PARLAMENDI OTSUS **Error! Bookmark not defined.**

SELETUSKIRI **Error! Bookmark not defined.**

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS **Error! Bookmark not defined.**

ETTEPANEK VÕTTA VASTU EUROOPA PARLAMENDI OTSUS

konsulterimise taotluse kohta Antonio Di Pietro puutumatus ja eesõiguste küsimuses (2008/2146(IMM))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse konsulterimise taotlust Antonio Di Pietro parlamendiliikme puutumatus küsimuses, mille Itaalia Vabariigi pädev asutus esitas 15. mail 2008 ja millest anti teada Euroopa Parlamendi 5. juuni 2008. aasta täiskogu istungil;
 - olles vastavalt kodukorra artikli 7 lõikele 3 Antonio Di Pietro ära kuulanud;
 - võttes arvesse 8. aprilli 1965. aasta Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokollis artiklit 10 ja 20. septembri 1976. a otsesel ja üldistel valimistel esindajate Euroopa Parlamenti valimist käsitleva akti artikli 6 lõiget 2;
 - võttes arvesse Euroopa Ühenduste Kohtu 12. mai 1964. aasta ja 10. juuli 1986. aasta otsuseid¹;
 - võttes arvesse Itaalia põhiseaduse artikli 68 lõiget 1;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 13;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A6-0197/2009),
1. otsustab Antonio Di Pietro puutumatus mitte ära võtta;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus ja vastutava komisjoni raport viivitamatult Itaalia Vabariigi pädevatele asutustele.

¹ Kohtuasi 101/63: Wagner v. Fohrmann ja Krier, EKL 1964, lk 195, kohtuasi 149/85: Wybot v. Faure ja teised, EKL 1986, lk 2391 ning liidetud kohtuasjad C-200/07 ja C-201/07: Marra v. De Gregorio ja Clemente, Euroopa Kohtu lahendites veel avaldamata.

SELETUSKIRI

I. ASJAOLUD

Itaalia Vabariigi alaline esindus edastas Euroopa Parlamendile 15. mai 2008. aasta kirjaga Rooma tsiviilkohtu 10. aprilli 2007. aasta määruse tsiviilasjas nr 85124/2003 Filippo Verde (hageja) ja Antonio Di Pietro (kostja) vahel.

Oma määrukses palub Itaalia kohus, olles vaadanud läbi hr Di Pietro esitatud vastuväite, milleks on vastuvõetamatuse vastuväide, võtta Euroopa Parlamendil vastu otsus hr Di Pietro puutumatus kohta, võttes arvesse, et ta oli kõnealuse sündmuse toimumise ajal Euroopa Parlamendi liige.

12. veebruaril 2003. aastal avaldati erakonna Lista Di Pietro ametlikul veebisaidil hr Di Pietro artikkel, mis oli varem avaldatud päevalehes Rinascita 26. oktoobril 2002.

Hr Di Pietro väitis kõnealuses artiklis, milles ta kommenteeris Milano kohtus pooleliolevat menetlust IMI-SIR v. Lodo Mondadori kohtuasjas, et hr Filippo Verdet süüdistati – teiste kohtunike kõrval – korruptsioonis, sest ta olevat võtnud altkäemaksu kohtuotsuse mõjutamiseks (solvav lause oli: „... Lodo Mondadori kohtuprotsess oli seotud otsusega, mille oli langetanud Rooma kohus, –mis on alati olnud kohtunike Metta, Verde, Squillante otsese või kaudse mõju all, – mis tühistas vahekohtuotsuse...”).

Oma algses kohtukutses väidab Filippo Verde, et ta ei ole kunagi olnud Lodo Mondadori kohtuasja süüdistatavate nimekirjas ning süüdistab hr Di Pietrot teadliku valeinfo levitamises, mis võrdub kriminaalkuriteoks loetava laimu levitamisega (kriminaalkoodeksi endine artikkel 595). Oma kohtukutses nõuab ta kahjude hüvitamist (kriminaalkoodeksi endine artikkel 185) ja kompensatsiooni (8. veebruari 1948. aasta seaduse nr 47 endine artikkel 12) kogusummas 210 000 eurot.

Hr Di Pietro tunnistab, et tema artiklis sisaldus „šokeeriv viga“, mille põhjustas levinud probleem kausta kopeerimisel. Tegelikult ei olnud hr Verde Lodo Mondadori kohtuasja protsessiga seotud; selle asemel oli ta seotud IMI-SIRi kohtuasjaga, mille osas ta vabastati igasugusest vastutusest.

Hr Di Pietro kaitseb end väitega, et tema tehniline viga oli põhjustatud sellest, et massimeedia käsitles tavaliselt kahte kohtuasja koos ühise pealkirja all „IMI-SIR/Lodo Mondadori“.

Hr Di Pietro väidab lisaks, et hr Verde nime ekslik mainimine artiklis kõnealuses küsimuses oli igal juhul tähtsusetu, sest artikli keskseks teemaks oli kõnealuse kohtumenetluse poliitilised tagajärjed.

Kostja rõhutab ka seda, et artikkel oli koostatud viisil, millega rõhutati, et prokuröri esitatud süüdistused on veel kaalumisel.

II. EUROOPA PARLAMENDI LIIKMETE PUUTUMATUSEGA SEOTUD ÕIGUS JA ÜLDISED KAALUTLUSED

1. 8. aprilli 1965. aasta Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokollis artiklitega 9 ja 10 on sätestatud:

Artikkel 9:

Euroopa Parlamendi liikmeid ei või üle kuulata, nende suhtes tõkendit kohaldada ega neid kohtumenetlusele allutada nende poolt oma kohustuste täitmisel avaldatud arvamuste või antud häälte tõttu.

Artikkel 10:

Euroopa Parlamendi istungjärkude ajal on Euroopa Parlamendi liikmetel:

- a. *oma riigi territooriumil samasugune immunitet nagu selle riigi parlamendi liikmetel;*
- b. *teise liikmesriigi territooriumil immunitet tõkendite ja kohtumenetluse suhtes.*

Euroopa Parlamendi liikmete immunitet kehtib ka siis, kui nad sõidavad Euroopa Parlamendi istungipaika ja sealt tagasi.

Immunitedile ei saa tugineda, kui parlamendiliige tabatakse õiguserikkumiselt, ning see ei takista Euroopa Parlamendil kasutamast õigust oma liikme immunitet ära võtta.

2. Menetlus Euroopa Parlamendis on reguleeritud kodukorra artiklitega 6 ja 7. Asjakohased sätted on järgmised:

Artikkel 6 – Puutumatus eesõiguste äravõtmine

1. Oma eesõiguste ja puutumatusse seotud volituste rakendamisel taotleb parlament eelkõige enda kui demokraatliku legislatiivkogu terviklikkuse säilitamist ja oma liikmete sõltumatuse tagamist nende ülesannete täitmisel.

(...)

2. Kui mõne liikmesriigi pädev ametiasutus on esitanud presidendile mõnelt parlamendiliikmelt puutumatus eesõiguste äravõtmise taotluse, teatatakse esitatud nõudest parlamendi istungil ning see suunatakse edasi vastutavale komisjonile.

(...)“

Artikkel 7 – Puutumatusse seonduvad menetlused

1. Vastutav komisjon vaatab puutumatus eesõiguste ja puutumatus kaitsmise taotlused läbi viivitamatult nende esitamise järjekorras.

2. Vastutav komisjon teeb soovitusliku ettepaneku, kas võtta vastu otsus puutumatus eesõiguste äravõtmise taotluse või eesõiguste ja puutumatus kaitsmise taotluse rahuldamise või tagasilükkamise kohta.

3. Vastutav komisjon võib paluda asjaomasel ametiasutusel anda mistahes informatsiooni või selgitusi, mida komisjon peab vajalikuks, et teha kindlaks, kas

puutumatus tuleks ära võtta või seda tuleks kaitsta. Kõnesolevale parlamendiliikmele antakse võimalus anda selgitusi; ta võib esitada mistahes dokumente või muid kirjalikke tõendeid, mida ta peab asjakohaseks. Teda võib esindada teine parlamendiliige.

4. Kui puutumatusse äravõtmist taotletakse mitmel alusel, siis võib iga aluse suhtes võtta vastu eraldi otsuse. Erandjuhul võib vastutav komisjon teha oma raportis ettepaneku, et puutumatusse äravõtmist rakendataks ainult juurdlustoimingute suhtes ja et kuni lõpliku kohtuotsuse tegemiseni säiliks parlamendiliikme puutumatus mistahes vormis kinnipidamise, eelvangistuse või mistahes muu meetme suhtes, mis takistaks tal tema mandaadiga seotud ülesannete täitmist.

(...)

6. Eesõiguste või puutumatusse kaitsmise korral teeb vastutav komisjon kindlaks, kas asjaolud kujutavad endast administratiivset või muud piirangut, mis takistab parlamendiliikme vaba liikumist parlamendi koosoleku toimumise kohta või sealt tagasi või arvamuse väljendamist või hääletamist tema mandaadiga seotud ülesannete täitmisel, või kuuluvad need siseriiklikust õigusest väljaspool asuva privileegide ja immunitetide protokollis artikli 10 regulatsiooni alla; vastutav komisjon teeb ettepaneku, et asjaomane ametiasutus teeks vajalikud järeldused.

7. Vastutav komisjon võib esitada põhjendatud arvamuse taotluse esitanud ametiasutuse pädevuse ja taotluse vastuvõetavuse kohta, kuid ei võta mingil juhul seisukohta selle kohta, kas parlamendiliige on süüdi või mitte või kas arvamused või teod, milles teda süüdistatakse, õigustavad tema vastutuselevõtmist, seda isegi siis, kui komisjon on nõude läbivaatamisel juhtumi asjaolusid üksikasjalikult tundma õppinud.

(...)

13. Iga pädeva ametiasutuse järelepärimine parlamendiliikmete eesõiguste ja puutumatusse ulatuse kohta vaadatakse läbi vastavalt ülaltoodud artiklitele.

III. KAVANDATUD OTSUSE PÕHJENDUS

Hr Di Pietro väidab, et tema poliitilise tegevuse ja kõnealuse artikli alusel on seos, ning nõuab, et kohaldataks Itaalia põhiseaduse artikli 68 lõiget 1, milles on sätestatud: „Parlamendiliikmeid ei saa võtta vastutusele nende ülesannete täitmise käigus avaldatud arvamuste ja antud häälte eest”.

Taotlust tuleks tõlgendada kui nõudmist kohaldada protokollis artiklit 9, kuna hr Di Pietro on (endine) Euroopa Parlamendi liige ja kõnealune artikkel avaldati ajal, kui ta oli veel Euroopa Parlamendi liige.

Oma avaldustes, mis on ära toodud hageja hagiavalduses, arvustas hr Di Pietro tegelikult ainult avalikke asjaolusid.

Itaalia poliitilise elu viimase aja ühte kõige olulisemat õigusküsimust kirjeldades ja arvustades täitis ta oma kohust Euroopa Parlamendi liikmena, väljendades oma arvamust teema kohta, mis pakub tema valijatele avalikku huvi.

Lühidalt öeldes täitis hr Di Pietro oma kohust parlamendi liikmena. Püüded takistada Euroopa Parlamendi liikmeid avaldamast arvamust õiguspärastes avalikku huvi pakkuvates küsimustes ja õigusliku menetluse algatamine seoses sellega on demokraatlikus ühiskonnas

vastuvõetamatu ja vastuolus protokolliga artikliga 9, mille eesmärk on kaitsta parlamendiliikmete sõnavabadust nende kohustuste täitmisel Euroopa Parlamendi kui institutsiooni huvides.

IV. JÄRELDUSED

**Eespool toodud kaalutluste põhjal soovib õiguskomisjon pärast puutumatus
kaitsmise poolt ja vastu olevate põhjuste uurimist Antonio Di Pietro puutumatus
kaitsta.**

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	31.3.2009
Lõpphääletuse tulemused	+: 9 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Carlo Casini, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis